

12/6/01

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
HUISVESTING EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 1999, 14 april 2000, 26 mei 2000, 10 mei 2001, 11 mei 2001 en 18 mei 2001;

Gelet op het ministerieel besluit van 01 september 2000 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 05 april 2001,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

1. Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische, in casu ook de architectuurhistorische, en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

La Charitélaan nr. 12, zg. "Villa Belvédère", gelegen te Koksijde (Oostduinkerke), La Charitéstraat(Odk) 12;

bekend ten kadaster:

Koksijde, 4e afdeling, sectie G, perceelnummer(s) 204.

de historische, in casu ook de architectuurhistorische, waarde wordt als volgt omschreven :

./..

als zijnde representatief voor de individuele vakantiewoningen, in casu cottage-achtige duinhuizen, uit het interbellum aan de Westkust; behalve het gebruik van cement liggen deze nog in de lijn van dit vooroorlogse type van kustarchitectuur". De "Villa Belvédère" is een duinhuis opgetrokken ca. 1923 voor een Leuvense bouwheer; zij is gesignd "Gaston Lejeune architecte. Coxyde-Bains". Laatst genoemde is voor de Eerste Wereldoorlog en tijdens het interbellum, dé architect van duinhuizen te Koksijde-Bad. Dit vrij grote duinhuis bewaart zijn typische indeling, opstand, plattegrond en architecturale uitwerking.

Deze blikvanger bovenop één der hoogste duinen in het centrum van Oostduinkerke-Bad wordt voornamelijk gekarakteriseerd door de oplopende houten loggia en erker; gecementeerde boogvelden en dito pseudo-vakwerk; het wisselend dakenspel. Hierbij is het geheel geconcipieerd in een eigen "Vlaamse stijl": gele baksteenbouw afgewisseld met rode voor de plint en afwerking van de boogvelden, rode pannen bedaking. Anderzijds verwijst het pseudo-vakwerk dan weer naar de Engelse en Normandische bouwtrant.

Van het bewaarde interieur is het meest typische element de schouw wand in de leefkamer, uitgewerkt als een kleine erker met gemetselde schouw en houten hoekzitbanken. Binnenshuis is ook het houtwerk nog oorspronkelijk, onder meer de omlijste deuren en de nog art-nouveau-getinte schouw manteltjes in twee slaapkamers.

Het duin bewaart naast het reliëf ook de typische, fixerende duinvegetatie - hier voornamelijk duindoorn; bovendien bleef de bakstenen steektrap als typisch toegangselement van bovenop het duin gelegen duinhuizen behouden.

de socio-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

als "document" uit het interbellum waarin het individuele bouwen van duinhuizen in de lijn van de vooroorlogse blijft doorleven, dit in een periode waarin de grondslagen worden gelegd voor het massatoerisme met eigen, toen nieuwe types van kustarchitectuur. Het betreft ook een schakel in het verhaal van de kust waar het bouwen en verbouwen in een stroomversnelling is geraakt.

2. Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische, in casu ook de architectuurhistorische, en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

Koninginnelaan nr. 53, zg. "Sursum Corda", gelegen te

Koksijde (Koksijde), Koninginnelaan(Kok) 53;

bekend ten kadaster:

Koksijde, 1e afdeling, sectie D, perceelnummer(s) 132, 133, 134.

de historische, in casu ook de architectuurhistorische, waarde wordt als volgt omschreven :

. als zijnde een uitzonderlijk en markant voorbeeld uit het interbellum van een duinhuis in de internationaal "moderne stijl"; het ligt bovenop het duin. De bouwplannen dateren van 1938. Typerend voor deze vakantiewoning - in de lijn van de toen in architectuurtijdschriften gepropageerde "villas marines" - zijn de logische, praktische en eenvoudige indeling, en de kubusvorm met uitstekende dakrand; bijzondere aandacht wordt geschonken aan lichtinval, bezonning en een variërend uitzicht op het duin en de zee, wat de plaats van de vensters heeft bepaald. De garage - dé bijkomende functie in het interbellum - is in de voet van het duin ondergebracht.

De interieurinrichting is spaarzaam en functioneel. Het trappenhuis bewaart zijn roze kleur terwijl de houten trap onbehandeld blijft als referentie naar de scheepsbouw. De badkamer is kleurrijk uitgewerkt met een donkerblauwe en beige betegeling die contrasteert met de muren in donker oranje.

Net zoals het reliëf is de typische duinvegetatie als onder meer duinhelm, duindoorn ... gerespecteerd en waar nodig bijgeplant; van meetaf aan werd immers elke tuinaanleg gewaardeerd. Als typisch toegangselement van bovenop het duin gelegen duinhuizen, zijn hier de twee trappen bewaard die vanaf de houten poortjes aan de duinvoet opklimmen in aan het reliëf aangepaste bochten naar het smalle pad rondom het huis.

. als zijnde een ontwerp van architect Ch. Van Nueten (Brussel; 1899-1989), vanaf het midden van de jaren 1930 welbekend in Brusselse en internationale kringen van modernistische architecten en stedenbouwkundigen; zijn werk werd opgenomen in diverse internationale tentoonstellingen en zijn projecten werden bekroond of bijzonder vermeld in een aantal architectuurwedstrijden. Hij was onder meer lid van de CIAM en professor aan de architectuurafdeling van het "Institut Supérieur d'Art Décoratif" (I.S.D.) van La Cambre, gesticht in 1926, in samenwerking met H. Van de Velde en doorgaans beschouwd als het Belgische Bauhaus. Uit de periode 1930-1940 dateren onder meer ook een aantal rijhuizen, villa's en flats in het Brusselse; evenals "Sursum Corda" getuigen zij van een eenvoudige, doordachte vormgeving.

de socio-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

als "document" uit het interbellum waarin het individuele bouwen van duinhuizen blijft doorleven, dit in een periode waarin de grondslagen worden gelegd voor het massatoerisme met eigen, toen nieuwe types van vakantie-architectuur. "Sursum Corda" is evenwel een "moderne" duinhuisversie bedoeld als alternatief voor de toen meer in zwang zijnde cottage-achtige interpretaties. Dit "moderne" duinhuis, hier nog uitzonderlijk met zicht op zee, vormt een schakel in het verhaal van de kust waar het bouwen en verbouwen in een stroomversnelling is geraakt.

3. Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische, in casu ook de architectuurhistorische, en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

Koninklijke Plaats nr. 7, zg. "Ravensteen", gelegen te Koksijde (Koksijde), Koninklijke Plaats(Kok) 7; bekend ten kadaster: Koksijde, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 74A.

de historische, in casu ook de architectuur-historische, waarde wordt als volgt omschreven :

als zijnde representatief voor de vakantiewoningen, in casu cottage-achtige duinhuizen, uit de vroeg-toeristische periode van de Westkust, id est de periode van kort voor de eeuwwisseling tot aan het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog. Dit type van "vrijetijdsarchitectuur" introduceerde in de ontwikkeling van de kustarchitectuur een nieuwe woonvorm en -stijl. "Ravensteen" is een duinhuis opgetrokken in 1914 voor een Antwerpse bouwheer; het

werd in 1937 uitgebreid in aansluitende bouwtrant. Het bewaart zijn typische indeling, opstand, plattegrond en architecturale uitwerking. Dit duinhuis wordt voornamelijk gekarakteriseerd door het gebruik van houtwerk voor het art-nouveaugetinte deurportaal, muuropeningen (kleine roeden, luiken), dakrand (bepanking en consoles), en pseudo-vakwerk; het wisselend dakenspel met dakkapellen; in- en uitspringende muurpartijen onder meer ten gevolge van erker. Hierbij is het geheel geconcipieerd in een eigen "Vlaamse stijl": witbeschilderde baksteenbouw, gepikte plint, rode pannen bedaking met makelaars. Anderzijds verwijst het pseudo-vakwerk dan weer naar de Engelse en Normandische bouwtrant.

Van het bewaarde interieur - opgebouwd rondom een traphal - is in de eerste plaats de fraaie, houten bordestrap het vermelden waard.

Het duin bewaart zijn reliëf en is met gras begroeid. De bakstenen toegangstrap - een typisch element voor duinhuisen gelegen op een duintop - blijft hier behouden. De duinvoet is versterkt met een omlopende bakstenen muur; de later in het interbellum ingebrachte garage dateert van 1935.

de socio-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

als "document" uit de elitaire vroeg-toeristische periode van de Westkust; dit type van "vrijetijdsarchitectuur" weerspiegelt de toenmalige sfeer en woonwensen van de zomerse vakantieganger. Dit duinhuis vormt tevens een schakel in het verhaal van de kust waar het bouwen en verbouwen in een stroomversnelling is geraakt.

4. Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische, in casu ook de architectuurhistorische, en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

Tulpenlaan nr. 46, gelegen te

Koksijde (Koksijde), Tulpenlaan(Kok) 46;

bekendten kadaster:

Koksijde, 1e afdeling, sectie E, perceelnummer(s) 678X, 679B.

de historische, in casu ook de architectuurhistorische, waarde wordt als volgt omschreven :

als zijnde representatief voor de streekeigen woonvorm uit de pre-toeristische periode van de kust, en relevant voor de huisvesting van een sociale klasse die in de 19de en het begin van de 20ste eeuw aan de kust kwam met vissen en enige landbouwactiviteit in de duinen. Deze visserswoning die in kern opklimt tot 1855-1865 wordt gekenmerkt door één bouwlaag van witgekalkte baksteen met gepikte plint, een mank zadeldak dat lager uitloopt aan de N.-zijde met gesloten karakter, en eenvoudige muuropeningen onder meer met houten kozijnen en luiken. Zij bewaart bovendien nog grosso modo de typische indeling: schuurtje, stal, woongedeelte oorspronkelijk met leefkamer, keuken en aan de N.-zijde uitgebouwd laag slaapvertrek en voorraadkamertje. Ook de typische aanhorigheden als waterput en privaat zijn behouden.

socio-culturele waarde wordt als volgt omschreven :

als "document" uit de pre-toeristische periode van de kust.

./..

Art. 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 12-06-2001

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Huisvesting en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN